

Unudulmaz Hüseyn İbrahimovun xatirəsinə

Böyük Naxçıvan ədəbi mühitində müstəsna xidmətləri olan Xalq yazıçısı Hüseyn İbrahimovun işıqlı simasını hər zaman yaddaşımda canlandırır və ona rəhmət diləyirəm. Çünki o insanın mənim şair-dramaturq kimi yetişməyimdə əvəzsiz qayğısını unutmaq sadəcə nankorluq olar. 1949-1954-cü illərdə Hüseyn müəlim Naxçıvan Dövlət Radio Verilişləri Komitəsinin sədri işləyən vaxtı hər həftənin 1-ci günü saat 18:15-də pioner və məktəblilər üçün verilişdə mən yeni yazdığım şeirlərimlə çıxış edirdim. Məktəb müəllimlərim mənim gələcəkdə şair olacağıma artıq inanmışdılar. Bir hadisəni heç zaman unuda bilmirəm. 1952-ci ildə böyük unudulmaz şairimiz Səməd Vurğun Naxçıvana sərhəddçilərlə görüşə gəlmişdi. Əslində isə onun gəlişi Naxçıvan Dövlət Dram Teatrında tamaşaya qoyulan "Vaqif" pyesinin premyerasında iştirak etmək istəyi olmuşdur. Tamaşanın səhərişi günü atam mənə dedi ki, məktəbli formasını geyin, ipək qalstukunu bağla. Vaqif rolunun ifaçısı İsa Musayevgi-

lə gedəcəyik, onların həyatlarında banket olacaq. Səməd Vurğunla səni görüşdürəcəm. Həmin məclisdə Mədəniyyət naziri Əli Hüseynov, teatrın baş rejissoru Miriəbrahim Həməzəyev, Xuraman rolunun əvəzsiz ifaçısı Zəroş xanım Həməzəyeva, Hüseyn İbrahimov, tanınmış ziyalı Qasım Tağıyev, Təvəkkül Süleymanov iştirak edirdilər. Atamla mənim ora gəlişim Hüseyn İbrahimovun təşəbbüsü ilə olmuşdur. Hüseyn müəllim məclisdə məni Səməd Vurğuna təqdim etdi və dedi ki, "böyük ustad bu balaca Ramiq hər həftə pioner və məktəblilərlə verilişində yeni yazdığı şeiri oxuyur və inanırıq ki, o gələcəkdə şair olacaqdır". Mən o vaxt yazdığım "Sülh" və "Bacım Zivər" şeirlərini oxudum. Səməd Vurğun məni bağrına basdı və atam dedi ki, oğlun hazır şairdir ki. Onun zəmanətini mən əmisi verəcəyəm. Çox maraqlı faktdır ki, 11 yaşında yazdığım "Sülh" şeirini mən bəstəkar Ramiz Mustafayevə verdim. O, mahnını bəstələdi və hərbi vətənpərvərlik mövzusunda keçirilən müsabiqədə I mükafata layiq görüldü.

Böyük şairimiz Səməd Vurğun o hadisədən sonra mənə Bakıdan fotoaparat və "Artek" pioner düşərgəsinə "putyovka" göndərdi. Xalq yazıçısı Hüseyn İbrahimov bütün gənclərə böyük qayğı göstərirdi. Onların kitablarının nəşriyyatlarda çapına köməklik edirdi. Naxçıvan ədəbi mühiti nəhayət İttifaq statusu aldı və ətrafını

daha da genişləndirdi.

Yazıçı Hüseyn İbrahimov yaradıcılığa şeirlə başlamışdır. Onun ilk şeiri "O düşməndə qoymadı anasının qanını" həmin şeir 1944-cü ildə "İnqilab və mədəniyyət" jurnalında çap olunmuşdu. Sonra fəaliyyətini nəsrə davam etdirən Xalq yazıçımız bir-birinin ardınca "Bahar hekayəsi", "Kamalin ad günü", "Zərifənin çiçəkləri", "Sabahın sorağında", "Günəş doğan yerdə", "Əsrin onda biri" və s. əsəri oxucu kütləsinin böyük sevgisini qazanmışdır. Mənim yaxşı xatirimdədir ki, "Bahar hekayəsi" əsəri əl-ələ gəzirdi. Əsəri demək olar ki, bütün gənclər oxumuşdu. Hüseyn İbrahimovun "Torpağın övladları", "İtirilən sağlq" pyesləri də tamaşaçılar tərəfindən rəğbətlə qarşılanmışdır. Şərqi böyük dramaturqu Hüseyn Cavidin faciəli həyatını əks etdirən "Böhtan" romanı isə Hüseyn müəllimin mən dəyərdim ki, zirvə əsəridir. Maraqlı tapıntılarla və ürək ağrısı ilə yazılan bu əsər ədəbi mühitdə bir hadisəyə çevrilmişdir. Ulu öndərimiz Heydər Əliyevin onun yaradıcılığına böyük sevgisi var idi. O "Xalq yazıçısı" adına layiq görülmüş, "Şöhrət" ordeni ilə təltif olunmuşdu, Prezident təqaüddüsi idi. Sevinirik ki, yazıçı Hüseyn İbrahimovun ruhu bu gün şadırd. Çünki onu ürəkdən sevmə xalqı, müstəqil dövləti vardır.

Ramiq MUXTAR,
yazıçı, Prezident təqaüddüsi.